

अर्थात्ता, न्यापार,
उद्योगवंदे, बैंकिंग,
महकार, इत्यादि
विषयांम वाहिलेले
एकमेव मराठी
सामाहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

"अर्थ एव प्रधानः" इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविते।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

वर्ष २१

पुणे, बुधवार तारीख ५ जानेवारी, १९५५

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Ref. No. B. 3434. License No. 53.

अंक १

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गाणि दरः
वार्षिक : ६ रु.
सहामार्ही : ३ रु.
किरकोट्ट : २ आ.
डुर्गाधिवास, पुणे ४.

विविध माहिती

१९५३ मधील कापडाचा स्वप—१९५३ सालांत अहमदावादमधील कापड गिरण्यांत तयार झालेले ८३ कोटी रुपयांवर किंमतीचे कापड विक्रयांत आले. कापड—गिरण्यांना ४२० लाख रुपयांचा एकूण नफा आला. त्यापेकी १६५ लाख रुपये एजंटांच्या कमिशनासाठी आणि २०० लाख रुपये घसारा महणून बाजूला काढून ठेवण्यांत आले. अहमदावादाच्या ६३ गिरण्यापेकी ५८ गिरण्यांच्या तांत्रेवदवरून हे आकडे मिळाले आहेत.

पोस्टाचा ऑडिट रिपोर्ट—पोस्ट आणि टेलिशाफ सात्याचा १९५२-५३ सालचा ऑडिट रिपोर्ट लोकसभेला सादर करण्यांत आला. त्यावरून असें दिसते की अहवालाच्या सालीं पोस्ट-सात्यांत पक्षण १,१७९ पैशाच्या अफरातफरीचे अगर तत्सम प्रकार झाले. सर्व प्रकागांत मिळून ९,०१,१०५ रुपयांची गफलत झाली. आतोपर्यंत त्या सात्यांत एका वर्षात सर्वजिनिक पेशाची गफलत झाल्याचा हा सर्वात अधिक आंकडा आहे.

कर्नाटकांत कापडाची नवी गिरणी—कर्नाटकांत नरगुंद या ठिकाणी सुताची एक नवीन गिरणी चालू करण्यांत आली आहे. हा गिरणीत ५,००० चात्या आहेत. गिरणीचे उद्घाटन नवगुंद येथील स्वामी वसवलिंग शास्त्री केले.

नवा रेल्वे-रस्ता—दक्षिण रेल्वेचे इंजिनिअर श्री. गणपति त्याच्या अंदाजाप्रमाणे हसन-पंगलोर ह्या नव्या रेल्वे मार्गाच्या बांधणीला ६ कोटी रुपये सर्व येईल आणि तो पूर्ण होण्यास मुमार ६ वर्षांचा काळ लागेल.

नवे रेडिओ-केंद्र—ऑल इंडिआ रेडिओचा विस्तार करण्याच्या नव्या योजनेप्रमाणे ब्रावणकोर-कोचीन राज्याच्या उत्तर भागासाठी २० किलोवॅट शक्तीचे रेडिओ-केंद्र उभारण्यांत येणार. असल्याचे समजते. १९५६ च्या मार्चपर्यंत केंद्राच्या उभारणीचे काम पूर्ण हार्दिल. नवीन केंद्रामुळे राज्यातील आणखी ७० लाख लोक रेडिओच्या कक्षेत येतील.

कोलंबो योजनेचे सभासवत्य—आग्रेय आशिआची आधिक प्रगति घडवून आणण्यासाठी अंमलांत आणलेल्या कोलंबो योजनेचे सभासद कूरून घेण्याची विनंति फान्सतके करण्यांत आली आहे. ही विनंति करतीना फान्सचे पंतप्रधान म्हणाले की, आग्रेय आशिआंत विटनें स्वीकारलेल्या घोरणाचेच अवलंबन करण्याचे फान्सने ठगविले आहे.

फराझपूर लाहोर रेल्वेमार्ग—फेरोझपूर ते लाहोर हा रेल्वे-मार्ग पुन्हा चालू करण्यासंबंधी वाटाधारी करण्यासाठी भारत व पाकिस्तान हात्ये संवेदित आधिकारी लवकरच भेटणार आहेत असें समजते. दिल्ली येथे ह्या बाबीसंबंधी परिषद भरविण्यांत येणार असून त्यावेळी चर्चा करण्यांत येणार आहे.

आशिआच्या भद्रतीसाठी पैसे—आशिआंतील देशांना आर्थिक मदत करण्यासाठी अमेरिकन सरकार पुढील वर्षासाठी कॅम्पेसकडे ४० ते ५० कोटी डॉलर्स रकमेची मागणी करील असा अंदाज करण्यांत आला आहे. ह्याच रकमेत तांत्रिक मद्रतीचाहि अंतर्भाव होईल असे दिसते. त्याशिवाय मद्रतीच्या चाल कार्यक्रमाप्रमाणे खाजगी भांडवलाला आशिआंत आकर्षित करण्याचेहि प्रयत्न होतील.

आयुर्वेदाच्या अभ्यासाचे केंद्र—पद्धती परीक्षेनंतरच्या आयुर्वेदाच्या शिक्षणासाठी जामनगर येथे एक केंद्र लवकरच सुरु करण्यांत येणार आहे, असे समजते. ही संस्था भारतीय सरकार आणि सौराष्ट्र सरकार ह्यांच्या पुरस्काराने काढण्यांत येत आहे. मध्यवर्ती सरकारच्या आरोग्य सात्याने चालू वर्षाच्या अंदाज-वत्रकोत संस्थेसाठी १ लाख रुपयांदी तरतूद केली आहे.

ताडगुळाचा सहकारी धंडा—ओरिसाचे गव्हर्नर श्री. कुमारस्वामी राजा ह्यांनी ताडगुळाचा धंडा वाढीस लागण्यासाठी सहकारी संस्थांची आवश्यकता आहे, असे मत व्यक्त केले आहे. ह्या धंयासुऱ्ये लासो लोकांना काम मिळेल आणि त्याला भांडवलाहि कमी पुरेल, असाहि अभिप्राय त्यांनी व्यक्त केला. ५० ताडीच्या झाडांपासून १ टन गूळ दरवर्षी तयार होतो असा अंदाज आहे.

रशिआच्या बळाचा अमेरिकन अंदाज—रशिआने अणव-चांच्या वावर्तीत केलेल्या प्रगतीबद्दलचा अमेरिकेचा अंदाज वस्तुस्थितीपेक्षां कमी आहे असे मत मि. हॉरोल्ड युरे ह्या अणुशास्त्र-ज्ञाने केला आहे. रशिअन लोकांच्या कमी प्रतीच्या रहाणीच्या मानावरून हा अंदाज बांधणे चुर्दीचे होईल. कारण, रहाणीचे मान उंचविण्याचा रशिआचा निर्णय मुद्दाम वेतलेला असणे शक्य आहे, असेहि मत त्यांनी व्यक्त केले.

अहमद...मध्ये नवे टेलिफोन्स—अहमदावाद शहरांत पुढील वर्षी ७०० नवे टेलिफोन्स देण्यांत येतील, असे पोस्ट सात्याच्या एका आधिकान्याने जाहीर केले आहे. टेलिफोन्स पुरविण्यासाठी लागणारे कांही साहित्य सात्याच्या हातींहि आले आहे. अहमदावाद शहरांत सध्यां ४,४६२ टेलिफोन्स आहेत.

शास्त्रीय उपकरणाचे प्रदर्शन—सुप्रसिद्ध शास्त्री श्री. सी. व्ही. रमण ह्यांनी बेटगांव येथे शास्त्रीय उपकरणांच्या व पुस्तकांच्या प्रदर्शनाचे उद्घाटन केले. ह्या प्रसंगी बोलतांना ते म्हणाले की पांच वर्षांच्या आंत भारताने आपल्याला लागणारी सर्व शास्त्रीय उपकरणे देशातूच करण्याचा निश्चय केला पाहिजे. जपानला जर ही गोष्ट साध्य झाली, तर भारताला ती होईलच असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला.

ब्रेट ब्रिटनमधील आरोग्याचा तांबऱ्यांत

ब्रेट ब्रिटनच्या आरोग्य स्थानाचे प्रमुख अधिकारी, सर जॉन चार्ल्स, हांनीं आपल्या १९५३ संवंधीसुझावालाई इटले आहे, की ब्रिटनची आरोग्यविषयक परिस्थिती समाधानकारक आहे. जिदगीच्या बाजूस त्यांनी जननाचे योग्य प्रमाण, क्षयरोगास बळी पडणारांची उतरलेली संख्या, टॉफकाइड तापाचे उचाटन व घटसर्पाचा बिमोढ, हीं दिली आहेत. देणे व कर्ज हा बाजूस कुफुसाच्या कॅन्सरमध्ये वाढ व मृत अर्भकांच्या जननाचे संबंधात मद सुधारणा, हा बाबी दिल्या आहेत. म्हातान्या लोकांची संख्या वाढत चालली असल्यामुळे, त्याच्या औषधपाण्याचा व शुश्रेष्ठ प्रश्न उपस्थित होऊं लागला आहे.

विमानांचे ऐतिहासिक संग्रहालय

ब्रेट ब्रिटनमधील रॉयल एरोनॉटिकल सोसायटी विमानांचा संग्रहालय स्थापन करण्याच्या प्रयत्नांत आहे. त्यासाठी वैमानिक

सातें, शिक्षण संस्था आणि विमान बनविणारे कारसानदार हांची एक प्रातिनिधिक कमिटी नेमण्यांत आली आहे. हवेत उड्हाण करण्यास प्रारंभ झाला, तेव्हांपासूनच्या शेंकडो विमानांच्या नमुन्यांची यादी तयार झाली आहे. जर्बन व जगानी विमानांचाहि संग्रहांत समावेश होणार आहे.

फ्रान्समध्ये दारू पिण्यावर निर्बंध

दारू पिण्यावर नियंत्रण घालण्याचा फैंच सरकारचा प्रयत्न आहे. दुकानांत दारू पिण्याच्या वेत्ता नियंत्रित करण्यांत येत आहेत. सर्व तंहेच्या दारूचे अल्फोहोलमध्ये मापासाठी रूपांतर केले, तर फ्रान्समध्ये अल्फोहोलचा दरसाल दरमाणशी सप ३०.५ लिटर (६.५ गॅलन) इतका आहे. इटलीत तो १५.२, स्वित्जरलंदमध्ये १३, अमेरिकेत ९.४ व ब्रिटनमध्ये ९.३ लिटर आहे. ह्यावरून, दारू पिण्याच्या बाबतीत फ्रान्सचे अप्रेसरत्व स्पष्ट होईल.

॥ श्री ॥

दि बृहन्महाराष्ट्र शुगर सिंडिकेट लि. पुणे २.

“अन्नधान्यावंरील नियंत्रण उठवू नका, जनतेची उपासमार होईल. अन्नधान्याचे भाव भरमसाठ बाढील”
असा विशेष जाड्या जाड्या अर्थशासऱ्यांनी व विद्वानांनी केला.

— पण —

★ Lion-Heart पैगंबरवासी किंडवैसाहेवांनी ★

अन्नधान्यावंरील नियंत्रण उठविले, जनतेला चुली केले, जनतेची उपासमार शाळी नाही, अन्नधान्याचे भाव बाढले नाहीत. कमी झाले.

“हजार टनांचा सासार-कारसाना काढणे हे मध्यमवर्गांचे काम नव्हे, हे काम लक्षाधिशारीं आहे. तेव्हा सिंडिकेट लक्षणीयांच्या स्वार्थानि करा अशी ओ-रड” १९४३ ते आजतागार्दीn Sheep-Heart करीत आहेत.

— परंतु —

साखरेचा धंदा १० टके नफ्याचा तेव्हां बँकेत तीन वर्षे ३ टके व्याजानें रकम ठेवण्यापेक्षा तिंडिकेटला ६ टके व्याजानें Lion-Heart मध्यमवर्गांनी भांडवल दिले. हजार टनांची मशिनरी उभी राहून साखरेचे उत्पादन सुरु झाले.

चालू हंगामांत अंदाजे ७० लक्ष रुपयांची साखर तयार होईल.

— सरकारी देणीं, ठेवी, डिविडंड दिलें जाईल —

— WAIT AND SEE —

— सुदतीच्या ठेवी स्वीकारल्या जातात —

ठेवाचे फॉर्म तिंडिकेटच्या पुणे येथील मुख्य कचरींत मिळतील.

कॉमनवेल्थ बिलिंग,
१८० सदाशिव पेठ, लक्ष्मीरोड, पुणे २.
दि. २६ डिसेंबर १९५४

चंद्रशेखर गोविंद आगाशे,
मेनेजिंग एंजिनीर.

अर्थ

बुधवार, ता. ५ जानेवारी, १९५५

संस्थापक :
प्रो. वामन गोविंद काढे
संपादक :
श्रीपाद वामन काढे

चेकच्या पाठीवरील सही आवश्यक असावी काय?

चेकवावत सुचविलेली सुधारणा

चेकच्या पाठीमार्गील सहीवावत (एंडोर्समेट) पद्धति सोपी करून बँकाचा व चेक वापरणारांचा वेळ वांचविण्याची तोड मि. ग्रेहॅम पेज नांवाच्या, विटिश पार्लमेंटच्या एका सभासदास सुचली आहे व ते त्यासंवंधात एक विल पार्लमेंटात आणणार आहेत. ज्याच्या नांवाने चेक काढला असेल (पेयी) त्याच्याच सात्यात चेकचे पैसे जमा व्हावयाचे असतील, तर चेकचे पाठीवर एंडोर्समेटची आवश्यकता नाही, अशी दुरुस्ती ते घटवून आणु इच्छितात. एंडोर्समेट अनावश्यक ठरवावी, अशावावत प्रयत्न कित्येक वर्षे चालू आहेत, त्यांस मि. पेज शांती पुनः चालना दिली आहे.

एंडोर्समेटमुळे बँका व फर्म्स हा दोघांना बरेच काम पटते. चेकच्या पृष्ठभागावरील नांवाप्रमाणेच हुवेहून (ते नांव चुरूले असले तरी) एंडोर्समेट करावी लागते. ज्या बँकेत चेक भरले जातात, त्या बँकेला चेक वसुलीसाठी पाठविण्यापूर्वी एंडोर्समेट तपासून पहावी लागते. क्रिअरिंगमधून आलेले चेक, ज्या बँकेवर ते काढलेले असतात ती बँक पुनः तपासून पहाते. कोणती एंडोर्समेट बरोबर आणि कोणती चूक, हावावत बरेच नियम आहेत; आणि क्लेंकिंग बँकरच्या तपासणीतून चुकीची एंडोर्समेट निस्टली, तर ज्या बँकेवर चेक काढला असेल ती बँक तो चेक परत घाडते आणि एंडोर्समेट दुरुस्त होईपर्यंत चेकचे पैसे दिले जात नाहीत.

एंडोर्समेट आवश्यक असणाऱ्या चेकसची संख्या कितीतरी माठी असते आणि हा एंडोर्समेट, चेकची वसुली व पैसे देणे हा व्यवहारांत, दोनदा तपासल्या जातात. त्यापैकी कित्येक चेक चुकीच्या एंडोर्समेटमुळे नापास केले जातात, कित्येक एंडोर्समेटसना बँकांचे 'कन्फर्मेशन' लागते, तर कित्येक एंडोर्समेटस आगाऊ स्वास व्यवस्थेप्रमाणे बँका करतात.

तिहाइताच्या नांवाने चेक वर्ग केलेला नसेल आणि 'पेयी' ने तो स्वतःच्या सात्यांतच भरला असेल, तर चेकवर एंडोर्समेट असण्याची आवश्यकता आहे, कां नाही, हा सुद्धावरच मि. पेज शांच्या विलाचे भवितव्य अवलंबून आहे. एंडोर्समेट हा 'निगोशिएशन' चा एक भाग आहे आणि खांविषयक कायदा विल ऑफ एक्सचेंजच्या कायदापासून निघालेला आहे. 'ज' ने 'व' ला चेक यावयाचा, तर 'ब' ला त्या चेकचा मालकी हक्क मिळवून दिला पाहिजे; म्हणून एंडोर्समेट आवश्यक आहे. 'व' हि एंडोर्समेट करून तो 'क' ला वेळे शकतो. चेक निगोशिएबल इन्स्ट्रुमेंटचा एका प्रकार असला, तरी प्रत्यक्ष व्यवहारात फारच थोडे चेक एंडोर्समेटच्या द्वारा एकमेकांना दिले जातात. ज्यांचे बँकेत साते नाही, ते मात्र दुसऱ्याकडून चेक घटवून घेतात.

जे चेक "पेयी" च्या सात्यांतच जमा केले जातात, त्याच्या

बावर्तीत "निगोशिएशन" चा प्रश्न उपस्थित होत नाही. प्रत्यक्ष पैसे देणाऱ्या बँकेकडे चेक आला, म्हणजे ती बँक सातेदाराच्या सुचनाप्रमाणे पैसे दिले जात आहेत ना हे पहाण्यासाठी एंडोर्समेट तपासते. चेकच्या मुस्तृष्टाप्रमाणे एंडोर्समेट असली, म्हणजे तिला पुरते; सही ही प्रत्यक्ष 'पेयी'चीच आहे, हे समजण्यास तिला मार्ग नसतो. क्लेंकिंग बँकरच्या नेहेमीच्या सातेदाराची सही असेल, तरच तो तिला ओळखून शकणार; पण त्याने दुसऱ्यासाठी चेक घटवला असेल तर मुस्तृष्टाप्रमाणे सही आहे की नाही हापेक्षा त्याला ज्यास्त कळणे शक्य नाही.

एंडोर्समेटचा, अशा रीतीने, बँकांना कायदेशीर संरक्षण देण्याकडे उपयोग होतो; चेक काढणाराची कल्पना असते त्याप्रमाणे त्यांचे संरक्षण होत नाही. सहाजीकच, सध्यांच्या कायद्यांतील कोठल्याहि बदलाकडे ग्रेटविटनमधील बँकस विशेष लक्षपूर्वक पहातील, हे उघड आहे. बँकांना त्यांचे संरक्षण नाहीसें न होता सोय झाली तर हवी आहे. ह्यासंवंधातील प्रत्यक्ष सुधारणा व त्यांतील अडचणी, हा तपशीलाचा प्रश्न आहे.

मि. पेज शांची योजना थोडक्यांत अशी आहे. क्लेंकिंग बँकर आजाहि जी गोष्ट करीत असतो, त्याच गोष्टीस 'एंडोर्समेट' मानल्याने काम सोपे होणार आहे. चेक बँकरचे नांव 'स्पेशल' कॉस करणे, ही ती गोष्ट होय. सातेदाराने स्वतःच चेक भरण्यापूर्वी बँकेचे नांव लिहून 'कॉर्सिंग' केले, म्हणजे झाले. दुसऱ्याच्या नांवे जे चेक वर्ग केले जात नाहीत त्यांच्या एंडोर्समेटसंवंधी घ्यावा लागणारा त्रास त्यामुळे वांचेल; पण त्यावरोवरच एंडोर्समेटचे कायदेशीर संरक्षण मात्र कायम राहील.

बँकांनी ह्या सुधारणेचे सर्वसाधारणणे स्वागत केले आहे, हे स्वाभाविकच आहे. ग्रेटविटनमध्ये, १०० पैकी ९७ चेक 'पेयी' आपल्या स्वतःच्या सात्यांत भरतात, त्यामुळे एकूण चेक्सपैकी इतक्या बहुसंख्य चेकसच्या बावर्तीत एंडोर्समेटबाबत त्रास वांचला तर बँकांचे काम पुष्टक सुलभ होईल. बँकांतील काम वांचले तरी त्यांचा पगारसर्व बराच वांचेल, असे मात्र नाही. कांही थोड्या मोळ्या बँकांचा सर्व वांचेलहि; पण निवान कामाचा बोजा कमी होईल एवढे मात्र निश्चित. पेयीच्या सात्यामार्फत चेक गेला म्हणजे रक्म पॉचल्याची ती पावती होय, वेगळी पावती घेण्याचे कारण नाही, असे फर्म्स मानतात. ही पद्धति सार्वांत्रिक झाली, म्हणजे वेळाची व पैशाची जी बचत होईल, ती एंडोर्समेटबाबत नियमांतील सुधारणेमुळे होणाऱ्या बचतीपेक्षाहि जास्त ठरेल, हे उघड आहे; पण कित्येक फर्म्सचा आग्रह आहे, की बँकेमार्फत एंडोर्समेटची तपासणी होते ती आवश्यकच आहे; विमार्फन्या क्लॅबचे पैसे देतात, त्यांना हे संरक्षण हवें आहे. "चेक एंडोर्स केलेला आहे, अशी 'कायदेशीर' कल्पना निर्माण केली, म्हणजे 'पेयी'ला चेकचे पैसे मिळाल्याचा तो पुरावा समजला जाईल" अशी तरतुद झाली, म्हणजे व्यापारी फर्म्सचा आक्षेप दूर होईल, असे मि. पेज शांचे म्हणणे आहे. पण कित्येक फर्म्सचे तेवळ्याने समाधान होणार

नाही, असे दिसते. कांहीं झाले तरी मि. पेज हांचा हेतु सुत्य असून, तो साध्य होण्याच्या मार्गातील अडचणीचे निराकरण होणे जरूरीचे आहे. चेकवरील नंवावरहुकूम सुख्या, खण्ट अक्षरांत 'सही' केल्याने बँकाना आज कायदेशीर संरक्षण मिळते; तशी एंडोर्सेमेंट त्यांना पुरते; मि. पेज हांनीं सुचविलेली एंडोर्सेमेंट (बँकरच्या नंबे स्पेशल क्रोसिंग) त्यापेक्षा ज्यास्त सरी समजली जाण्यास अडचण पडू नये. कोणताहि बदल होण्यापूर्वी, त्याच्या साधकबाधक परिणामांची चर्चा झाली पाहिजे, हें उघड आहे.

बचत करणारे नवे टेवीदार हवेत

बचत करणारांची संख्या २० लाखांनी वाढविण्याची मोहीम लंडन येथे हचूक ऑफ एंडिको झांनीं नुकतीच सुरु केली. तिचा उद्देश नवी बचत आकर्षण्यापेक्षां नवे बचत करणारे आकर्षिणे, असा आहे. बचत करणारेच वाढले म्हणजे त्याची एकूण बचतहि वाढेल, अशी अपेक्षा आहे. नेहमीं जेव्हां बचतीच्या मोहिमा आसण्यांत येतात, तेव्हां नवीन पैसा जमान होतां एका ठिकाणाची बचत दुसरीकडे ओढली जाते एवढेच. अल्प मुदतीच्या ठेवीचे दीर्घ मुदतीच्या कर्जपोत्यांत रूपांतर होणे, तात्कालिक बचतीमधून दीर्घकाळानि बचत निर्माण होणे, इत्यादि तात्कालिक उद्दिष्ट साध्य झालीं तरी बचतीचा गाया रुदावला जात नाही; एकूण बचतीच्या मानाने बचत करणारांची संख्या तशीच कायम रहाते. बँकांकडील ठेवीत होणारी वाढ व सरकारला मिळणारी कर्जे हांची छाननी केली, तर जुने लोकच अधिकाधिक रक्कम वाजूला काढून देतात; बचतीला प्रारंभ करणारे नवे लोक त्यांत सामील होत नाहीत. बचत करणारे लोक वाढले तर ग्रत्येकाच्या साध्यांच्या सरासरी बचतींत थोडी घट झाली तरी त्याचे दुष्परिणाम जाणवणार नाहीत.

नेशनल सेविंगज क्रमिटीच्या, नव्या बचतदाराची व्याख्या " जो सेविंगज सर्टिफिकेट नव्याने घेतो, जो ३५% डिफेन्स बॉडीस प्रथमच स्वेदी करते, जो पोस्टऑफिस सेविंगज बँकेत किंवा द्रस्टी सेविंगज बँकेत नवे सातें उघडतो " अशी आहे. जो धरांत कांहीं नोटा साठवून ठेवतो किंवा स्वतःच्या बँक सात्यांत नव्या इकमा भरतो, तो वरील व्याख्येत येत नाही. ह्यावेकीहि कांहीं लोक कमिटीच्या व्यासंस्येप्रमाणे एकादें सर्टिफिकेट घेऊन नवे बचतदार बनतील; पण असे लोक फार असणार नाहीत. कमिटीने नवे बचतदार आकर्षण्याच्या योजनेवरच, जुन्यानाहि बचत वाढविण्यास उद्युक्त करण्याच्या योजना आसल्या आहेत. सेविंगज सर्टिफिकेटांत गुंतविण्याच्या कमाल मर्यादेत वाढ करणे, द्रस्टी सेविंगज बँकेतील कमाल ठेवीत वाढ करून व इतर मार्गांनी हे साधण्यांत आले आहे. तथापि, सेविंगज बँकांतील ठेवीच्या मार्गांच नवी बचत जमा होते असा अनुभव आहे.

भारतांतील बचतमोहिमांनी नवे बचतदार हुढकून काढून त्यांना बचतीची चटक लावण्याचा प्रयत्न करणे अगत्याचे आहे सरकारप्रमाणे बँकांनाहि ह्या बाबतींत पाऊल टाकण्यास हरकत नाही.

(श्री. वा. काळे : " सशांक ", जाने. १९५५)

गाड्या जोडण्यासाठी राढरचा उपयोग—अमेरिकेतील एका मोठ्या रेल्वे स्टेशनावर गाड्या जोडण्यासाठी व तोडण्या-साठी विजेच्या मेंदूचा व राढरचा उपयोग करण्यांत येत आहे. ही संयुक्त रचना २४ तासांत ४,००० दबे हाताळूळ शकते.

भारत-अमेरिका व्यापाराची वृद्धि

न्यूयॉर्क येथील एक्सपोर्ट ऑफवरटाइंग असोसिएशनचे अध्यक्ष मि. पॉल क्रमिंग हांचे मुंबई येथे नुकतेच एक व्याख्यान झाले. भारतामधील धंदेवाले आणि अमेरिकेमधील धंदेवाले झांनीं परस्परांच्या देशाला अधिक व नियमित भेटी याव्या; म्हणजे उभयतां देशांत अधिक समजूत उत्पन्न होईल असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला. ऑफवरटायजिंग असोसिएशन ऑफ इंडिया ह्या संस्थेच्या सभासदांसमोर बोलताना ते म्हणाले, की बिटन आणि अमेरिका ह्या देशांतील उद्योगपती व व्यावसायिक एक-मेकांच्या देशांना वारंवार भेटी देत असत आणि अशा गांठी-भेटीमुळे उभयतां देशांतील व्यापार मोठ्या प्रमाणावर वाढला असा अनुभव आहे. भारत व बिटन हांच्यांतील व्यापाराची वृद्धि ह्या मार्गाने होणे शक्य आहे. भारत आज एक मोठे राष्ट्र होण्याच्या उंवरुक्याकर आहे. भारतामधील कापडाला परदेशात फार मोठा वाव आहे. आग्रे आशिआंतील राष्ट्रांना कापड पुरविणारं एक मोठे केंद्र म्हणून भारतांत कापडाचा धंदा वाढीस लागल्यास त्यांत आश्र्य वाटण्यासारखे कांहीं होणार नाही. ह्या धंयांत जपानाने मोठी आधारी मारलेली आहे, हें मात्र लक्षांत ठेवले पाहिजे. भारतीय सरकारने आर्थिक विकासाचे जे कार्यक्रम आसले आहेत त्यामुळे भारतीय जनतेची स्वेच्छाची शक्ति व्याच व्यापारात वाढेल ह्याविष्यांची शंका नाही. भारतामधील जाहिरातीच्या व्यवसायासंबंधी बोलताना ते म्हणाले, की प्रत्येक प्रगतिशील देशांत जाहिरातीच्या संस्था असतात आणि त्या देशांतील उद्योगधंदा वाढविण्यास चांगली मदत करतात. भारतांतहि ह्या धंयाला चांगला वाव आहे. तथापि जाहिरातीच्या संस्थांनी नवीन कल्पना काढून उत्पादकांना व व्यापाऱ्यांना साहा केले पाहिजे.

खनिज संपत्तीसंबंधी अहवाल

आशिआ व अतिपूर्वेभविल देशांतील खनिज संपत्तीसंबंधी अर्ली-कडे ज्या घामोडी झाल्या आहेत त्याचा आढावा घेणारा अहवाल आशिआ व अतिपूर्वविषयक आर्थिक मंडळाने प्रसिद्ध केला आहे. अहवालांत भारतामधील खनिज-संपत्तीच्या विकासासंबंधी वरीच माहिती देण्यांत आली आहे. भारतांत सानिजांच्या विकासाविष्यांची अधिकाधिक लक्ष देण्यांत येत असून त्या कामासाठी एक सक्षुगार मंडळ नेमल्याचे नमूद करण्यांत आले आहे. भारताच्या खनिज-संपत्तीसंबंधी माहिती देताना अहवालांत असे म्हटले आहे की ज्या सानिजांचा उपयोग अणुशक्तीच्या निर्मितीसाठी होण्यासारखा आहे, अशा सानिजांवर सरकारने १९५३ साली आपला तावा बसविला आहे. त्याशिवाय १९४८ साली जो अणुशक्ती-विषयक कायदा करण्यांत आला त्यांतील कटप्रमाणांने कांहीं विशिष्ट सानिजांच्या वापरावरील नियंत्रणाहि सरकारने आपल्याकडे घेतले आहे. नवीन सानिज-संपत्तीचा शोध लावण्याच्या कामाकडे ही अधिक लक्ष देण्यांत येत आहे. बझपुत्रा नदीच्या सोन्यांत तेल सांपदके किंवा काय हें पहाण्यासाठी आसामची पहाणी करण्याचे काम लवकरच मुरु करण्यांत येणार आहे. ह्या भूस्तर-विषयक पहाणीसाठी अद्यावत् साधने-वापरण्यांत येतील तेलाच्या शोधासाठी भारतांत इतक्या कसोशीने करण्यांत येणारी ही पहिलीच तपासणी असावी. १९४८ सालापेक्षा १९५३ साली भारतानें कमी किंमतीची खनिजे नियर्यात केली. भारतामधून मंगेनीज, कोट्सा, अब्रक, इसमेनाइट, लोसंदाची माती, क्रोमाइट, इत्यादि खनिजे नियर्यात होतात. पण तेल, गंधक व इतर कांहीं खनिजे शांच्या बाबतीत मात्र भारत परदेशावर अवलंबून आहे.

दि बेळगांव बँक लि., बेळगांव रैप्य महोत्सव समारंभाचा वृत्तांत

या समारंभाकरितां बँकेच्या इमारतीसमोर भव्य मंडप घालण्यांत येऊन विजेची रोशणाई केली होती. लक्षापताकांनी सभागृह सुशोभित करण्यांत आले होते. समारंभासाठी अंदाजे तान हजार समुदाय उपस्थित होता. त्यांत बँकेच्या शासांच्या ठिकाणाहून बरेच हितचिंतक मुद्दाम आले होते. समारंभाची सुरवात उत्साहपूर्ण अशा वातावरणात इशस्तवनाने झाली.

कुमारी किशोरी सराफ द्यांनी “लक्ष्मी कौस्तुभ पारिजातक सुरा” ही चतुर्दश रत्नांची मंगलमाला व ‘परम विमला’ हें पद पटदीप रागांत सुस्वर व सुरेल आवाजांत गाऊन दासविलें. त्यानंतर बोर्डातफे ढायरेक्टर, श्री गोविंदराव सराफ द्यांनी स्वागतपर भाषण करून बँकेची प्रगती कशी होत गेली, द्या संघीचे विवेचन केले.

श्री. सराफ द्यांचे भाषण

“बेळगांव बँकेची स्थापना जानेवारी, १९३० मध्ये झाली. बेळगांव शहर हें कारवार, गोवा आणि वेंगुर्ला हा व्यापारी पेठांच्या वाटेचे तोंडाशीच असून तेथे बँकिंगच्या सोईची गरज पूर्वीपासून भासत होती. परंतु मुंबई व इतर ठिकाणाच्या कांही बँका नुडाल्या होत्या त्यामुळे नव्या संस्थांच्या स्थापनेस वातावरण अनुकूल नव्हते. व्यापाराची गरज सहकारी बँकिंग भागवू शकत नव्हते. इंपीरिअल बँकेने बेळगांव येथे १९२७ मध्ये एक पे ऑफिस उघडले, परंतु स्थानिक व्यापार्यांच्या गरजा भागविण्यास तें समर्थ नव्हते. व्यापारी वृत्तच्या स्थानिक बँकेची आवश्यकता तीवतेने भासत होती. कै. श्री. कै. आर. पणजीकर प्रभुति सेवानिवृत्त विष्ट रेव्हेन्यु अधिकाऱ्याना बेळगांव येथे पेन्शन घेऊन स्थाइक होताना समाजेवेची ही संघीच वाटली. त्यांचेबरोबर आजचे चेअरमन श्री. जी. एल. गजेंद्रगढकर व त्यांचे सहकारी कै. श्री. किणी व श्री. नेसरीकर हेहि होते.

“श्री. किणी हांच्या अध्यक्षतेसाळी ११-१-१९३० रोजी १२,०००. रुपयांच्या भांडवलाने एका लहानशा भाड्याच्या जागेत बँक सुरु झाली. बँकेची हळुहळु प्रगती होत गेली. १९३९ यर्यत श्री. एस. एन. सामंत हे मैनेजिंग एंट होते. १९४० हे वर्ष बँकेच्या इतिहासात बरेच गाजले. मतभेद, राजीनामे, इत्यादीमुळे जनतेपैकी कांही जणात किंतु निर्माण झाले. पण बोर्डने आत्मविश्वासाने परिस्थिति आटोक्यांत आणली व निष्ठावंत आणि लायक अशा तरुणाना बोर्डीवर घेऊन त्यास बळकटी आणली. हाच वर्षी श्री. गो. वि. सराफ व श्री. ए. आर. नाईक हे बोर्डीवर आले. त्यावेळी बँकेचे वसूल भांडवल. ६० हजार रु. व सेळते भांडवल ६ लक्ष रु. होते.

“युद्धास प्रारंभ झाल्यानंतर बँकेची प्रगती झापाटच्याने होत गेली व शासांचा विस्ताराहि होत गेला. बँकेच्या आतां २३ शासा असून त्या एकमेकांना पोषक ब्हाव्यात अशाच रीतीने स्थापन केलेल्या आहेत. ५,००० ते १५,००० लोकवस्तीच्या ठिकाणीच खा शासा उघडण्यात आलेल्या आहेत; पुरेशा बँकिंगच्या सोई असलेल्या मोठ्या शहरात शासा उघडण्याचे बोर्डने कटाक्षाने टाळले आहे.

“बँकेच्या वाढीबरोबर तिचे शेअर भांडवलहि वाढवत न्यावें लागले, व तें आतां ५ लक्ष रु. झाले आहे. शेअर कोणालाहि घेतां यावा, शासाठी त्याची किंत अवधी १० रु. ठेवण्यांत

आली आहे. मागाहून विक्रीस काढलेले भांडवल २०% वाढाव्याने सपले आहे, ही गोष्ट नमूद करण्यास मला अभिमान वाटतो. भांडवल वाढले तरी १९५२ असेर ६३% डिव्हिडन्चा दर कायम राखलेला आहे. नोकरवर्गास बेळोवेळ योग्य पगारवाढ देण्यांत आलेली आहे. रिश्वर्ह बँकेच्या रिपोर्टांप्रमाणे, बँकांच्या ठेवीत साधारणतः घट होत असतांना, आपल्या बँककडील ठेवीत सतत वाढ होत गेली आहे; आतां बँकेकडे ९८,००,००० रुपयांच्या ठेवी असून खेळते भांडवल १,२०,००,००० रु. झाले आहे.

“१९४८ सालीं बँकेस शेडचूल्ड बँकेचा दर्जा प्राप्त झाला. बँकेच्या वाढत्या व्यापास भाड्याची लहान जाण अपुरी पद्धू लागली व स्वतःच्या इमारतीच्या पायाचा दगड २६-३-१९५२ रोजी बसविण्यांत आला. १०-४-१९५३ रोजी इमारतीचे का पुरे झाले. तिला एकूण १,९५,००० रु. सर्व आला.

“१९४६ मध्ये श्री. ए. आर. नाईक हांस मैनेजिंग डायरेक्टर नेमण्यांत आले. त्यांच्या दक्ष व तज्ज्ञ देसरेसीस मैनेजर श्री. एच. एस. कुलकर्णी हांसच्या उत्साही व कार्यक्षम सहकार्याची जोड मिळाल्यामुळे बोर्डाचे सावधगिरीचे धोरण प्रत्यक्षांत उतरूं शकले आणि बँकेची व तिच्या शासांची लोकप्रियता वाढू शकली.

“एका कोटीवर सेळते भांडवल, तीन मजली इमारत, सुसज्ज सेफ डिपोशिट बॉल्ट, पांच जिल्हांत पसरलेले शासांचे जाळे, आणि सर्वांत महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे आमच्या गिन्हाइफांचा वाढता विश्वास, हांसची मोठ्या शहरातील मोठ्या बँकांशी तुलना कदाचित होणार नाही. पण आमच्या मर्यादित कार्यक्षेत्रांत आम्ही भरभक्त पायावरील बँकिंगच्या वाढीस भरपूर हातभार लावलेला आहे, अशी आमची मनोदेवता सांगते. आम्ही ज्या गोष्टी केव्हांच दूरदृष्टीने केल्या, त्यांची गरज स्वरूप बँकिंग चौकशी कमिटीने १९५० सालीं प्रतिपादन केली, हावरून आपल्या बँकेचे पुरोगामित्व स्पष्ट होईल. सामान्य माणसाची बँकिंगची सेवा करून आम्हीं बँकिंगच्या व्यवसायाचा पाया मजबूत करण्याचा प्रयत्न केला आहे. डेवीदार आणि भागीदार हांसच्या हितास बोर्डने नेहमीच प्राधान्य दिले आहे.

“आपल्या देशाच्या आर्थिक उद्धारांत बँकांना महत्त्वाची कामगिरी क्रावव्याची आहे. ह्या बाबतींत आम्हांस जगन्नियत्याने योग्य बुद्धी याची व मार्गदर्शन करावै, एवढीच आमची त्याला प्रार्थना आहे.”

श्री. सराफ हांसीं शेवटीं बँकेच्या हितचिंतकांचे व साहाय्यकांचे यथोचित आभार मानले. स्थानिक बँकांच्या विशिष्ट परिस्थितीकडे व त्यांच्या प्रश्नांकडे त्यांनी लक्ष वेधले आणि संस्थेची कार्यक्षमता व सुरक्षित अवधित असेल तर तिला जनतेची सेवा करण्याची संधि पुरेपूर मिळाली पाहिजे, असा आपल्या भाषणाचा समारोप केला.

त्यानंतर अध्यक्ष डॉ. काटजू हांसा व सन्मान्य पाहुणे, उपमंत्री श्री. वि. एन. दातार, हांसांना पुष्पहार अर्पण करण्यांत आले. बँकेचे मैनेजर श्री. एच. एस. कुलकर्णी, हांसीं समारंभकरितां आलेले शुभसंदेश वाचून दाखविले. त्यांत सर एच. पी.

मोदी, शेठ प्राणलाल देवकरण नानंजी, श्री. भाऊसाहेब हिरे, श्री. बी. डी. जती, डेकन बँकस असोसिएशन, पूना बँकिंग असोसिएशन, इंपीरियल बँक ऑफ इंडिया, मुंबई इत्यादीचे संदेश होते. त्यानंतर अध्यक्ष डॉ. कैलासनाथ काटजू यांचे भाषणास सुरवात झाली.

डॉ. काटजू यांचे भाषण

“ बारा हजार रुपयांच्या अल्प भांडवलावर बँक पंचवासि वर्षांपूर्वी सुरु करून आज सव्वा कोट रुपयांपर्यंत आपली एकूण जिंदगी आणण वाढविली आहे, ह्यावरून आपली कार्यपद्धति चांगली असल्याचे व आपण जनतेचा सोल विश्वास संपादन केल्याचे स्पष्ट होत आहे. आजच्या समारंभाच्या प्रसंगी मी आपले अभिनंदन करतो व या प्रसंगी मला आपण आमंत्रण दिल्याबद्दल घन्यवाद देतो. विशेषत: आपण केवळ आपल्या शहरापुरतीच हृषि न ठेवता कर्नाटक व महाराष्ट्र यांतील पांच जिल्ह्यांतील लहान लहान गांवांच्या ठिकाणी शास्त्राविस्तार करून जनतेस बँकिंगची सोय उपलब्ध करून दिल्याबद्दल मला विशेष आनंद होत आहे. सरकारनेहि आतां इंपीरियल बँक ही स्टेट बँक करून देशांतील अंतर्गत भागांत बँकिंगचा प्रसार करण्याचे घोरण जाहीर केलेले आहे. बँका ह्या कमी व्याजानें लोकांकडील ठेवी जमा करून थोड्या जास्त व्याजानें गरजू व्यापारांची कर्जाची सोय करीत असतात. यामध्ये एकप्रकारची समाजसेवाच बँक करीत असते. मात्र तदांत प्रामाणिकपणा व दक्षता पाहिजे. गेल्या वर्षात बँकिंग निवाढच्यासंबंधी चराच गाजावाजा झाला व आतां असेर सरकारने न्यायमूर्ती राजाध्यक्ष यांच्याकडे ही बाब चौकशी करण्याकरिता सोपविलेली आहे. त्याचा निर्णय समाधानकारक लागेल असे मी समजतो. आपल्या कार्याबद्दल पुन्हा एकदा अभिनंदन करून मी आपली रजा घेतो.”

नंतर चेअरमन, श्री. गजेंद्रगढकर यांनी पाहुण्याचे व सर्वांचे आमार मानले व “ बँडे मातरम् ” होऊन फोटो व अल्पोपहार झाल्यावर समारंभाचे काम संपले.

दि. बेळगांव बँक लि.

(शेडचूल बँक)

भांडवल, गंगाजळी, इनहेस्टमेट्स, डेवी, रोत, इत्यादीचे २४-१२-१९५४ रोजीचे आंकडे

१ वसूल भांडवल	५,००,०००
२ रिझर्व्हजू	२,२०,०००
३ एकूण ठेवी	९७,१२,०००
४ सरकारी रोख्यात गुंतवणूक	२८,०५,०००
५ मोर्का बँकात मुद्रिती ठेवी	१३,००,०००
६ हातांत रोत	१०,३८,०००
७ इतर बँकात, चालू सात्यावर	१२,५८,०००
८ कॉल व शॉर्ट नोटिस मनी	२,००,०००
९ दिलेली कर्जे (विलेले घरून)	४०,७८,०००
१० सेल्टें भांडवल	१,२०,००,०००

इंजिन जेट विमाने बांधणार — १९५५ असेर इंजिनपद्धये जेट विमाने बांधली जातील अशी माहिती इंजिनच्या एका मंज्याने जाहीर केली आहे. जेट विमाने तयार करणारी राष्ट्रे जगांत सध्या फक्त १० च आहेत असे समजते. लहान-सहान लक्षकी साहित्य व त्यामाठी लागणारा दारू गोळाहि इंजिन स्वतः साठी तयार करू शकेल असे ते म्हणाले.

ह. फि. कॉर्पोरेशनचा कारभार

सा. न. वि. वि.

“ अर्था ” च्या २२-१२-५४च्या अगलेसात इ. फि. कॉर्पोरेशनच्या अध्यक्षाचे विचार, त्यापुढील मज़कूर व “ सदवुद्दीने केलेल्या गोष्टी ” असा गोखरपूर्वक उल्लेस पाहून समाधान वाटले. कॉर्पोरेशनचे आतापर्यंत वें काम अत्यंत कार्यक्षमतेने, व्यापारी पद्धतीने चालले आहे आणि त्याचे श्रेय तिचे मै. दायरेकर श्री. बी. आर. सोनाळकर यांना आहे. ऑफिट रिपोर्टात त्याच्या कामाबद्दल प्रशंसेचा एक शब्दहि न लिहितांनि निव्वळ चुकांची—दोषांची (१) शोधून यादी देत वसांने एकमार्गी अन् अन्यायाचे वाटले. या सर्व टीकाबाबाचा असेर परिणाम कॉर्पोरेशन सरकारी पद्धतीने, जवाबंदारी न घेता कार्य करण्यात होणार, हे स्पष्ट दिसत आहे.

आपला

एक अनुभवी बँकर.

पुणे अ. वि. गृहाची महाराष्ट्र रोजनिशी

पुणे अ. वि. गृहाची महाराष्ट्र रोजनिशी तयार झाली असून ती विक्रत घेतल्याने किंमतीचा भरपूर मोबदला मिळणार आहे. सरकारी सुदृश्या, महत्वाचे घारिक सण, उपनयन व विवाह-मुहूर्त, पोस्ट व तारेची उपयुक्त माहिती, कोर्टासंबंधी सामान्य माहिती, रेल्वेसंबंधी माहिती व नियम, इत्यादि गोष्टीमुळे रोजनिशीची उपयुक्तता वाढली आहे. हुशार व गरीब विद्यार्थ्यांनी पाठनपोषण व शिक्षण ही संस्था कसोशीने करीत आहे व संस्थेतून वाहेर पढणारे विद्यार्थी महाराष्ट्राच्या उद्धारास हातभार लाभात आहेत. म्हणून, संस्थेला कोणत्याहि प्रकारे मदत कणे नागरिकांचे कर्तव्यच ठरते. संस्थेच्या गरजा मोर्का आहेत, पण प्रत्येक पैचा व कणाचा अगत्याने व आभारपूर्वक स्वीकार केला जातो; तेही प्रत्येक जण संस्थेला यथाशक्ती साहाय्य करू शकतो व तसेच त्याने अवश्य करावें.

कोडिट कॉर्पोरेशनला जागतिक देंकेचे कर्ज

स्थापन होऊन घातलेल्या इंडिस्ट्रिअल कोडिट अॅड इनहेस्टमेट कॉर्पोरेशन ऑफ इंडियाला जागतिक देंकेने १ कोटी द्वालर्स कर्ज देण्याचे मान्य केले आहे. येत्या माहिन्यात कॉर्पोरेशनची स्थापना झाली, म्हणजे त्यावाचत करार केले जातील. कर्जाला भारत सरकारची हमी असून तें १५ वर्षात फेदावयाचे आहे. व्याजाचा दर ४.५% राहील व परतफेड १ जानेवारी, १९६० पासून सुरू होईल.

अमेरिकन अर्थव्यवस्थेत सहकारी संस्थांचे महत्वाचे स्थान

स्वतंत्र राष्ट्रांतील शेतकऱ्यांना शेतीच्या सहकारी संस्थांचा फार उपयोग होतो. स्वयंस्फूटीने स्थापन क्षालेल्या त्या संघटनामुळे शेतकऱ्यांना आपला माल बाजारपेठें विकणे सोपे होते आणि जरुरीच्या वस्तू व आउतें काटकसरीने व त्रासाशिवाय विकत घेण्याची सोय होते.

“क्लेकिटव्ह” या नांवाने ओळखल्या जाणाऱ्या सामुदायिक संघटना शेतीच्या कामावर सरकारी नियंत्रण ठेवण्यासाठी स्थापन केलेल्या असतात, तर शेतकऱ्यांनी स्वखुशीने स्थापन केलेल्या सहकारी संस्थांचा उद्देश शेतकऱ्यांचे वैयक्तिक हित साधणे हा असतो. त्यादृष्टीने विचार केला असतां, अमेरिकेतील सहकारी संस्थांच्या प्रसाराचे मर्म लक्षित येते. आज सहकारी संस्था म्हणजे अमेरिकेच्या आर्थिक जीवनाचा एक प्रभावी घटक आहे. शेतीच्या सहकारी संस्था व अमेरिकन साजगी, औद्योगिक कंपन्या यांत वरेच साम्य आहे. शेतीच्या सहकारी संस्थांवर अनेक वैयक्तिक शेतकऱ्यांची मालकी असते. माल विकण्यासाठी किंवा गरजेच्या वस्तू सरेदी करण्यासाठी शेतकरी त्या संस्थांचा उपयोग करतात. राष्ट्रात ज्या औद्योगिक कंपन्या असतात त्याची मालकीहि अनेक वैयक्तिक भागिदारांकडे असते, आणि ते भागीदार त्याच औद्योगिक कंपनीत काम करत असण्याचा संभव असतो.

अमेरिकेतील शेतीच्या सहकारी संस्थांची वाढ इतकया जलद गर्तीने होत आहे, की औद्योगिक कंपन्यांना देसील त्यांची बोर्डी करणे जढ वाटते. उदाहरणार्थ, अमेरिकेतील ग्रृहं पिकविणाऱ्या कॅन्सर सर्जांत लॉरेन्स येयें एका सहकारी मंडळाने १ कोटी ५० लक्ष डॉलर्स किंमतीचे रासायनिक उत्पादनाचे एक यंत्र बसाविले आहे. तें यंत्र नैसर्गिक वायु, हवा व पाणी शोषून घेते, आणि त्या घटकांचे रूपांतर दररोज ३०० टन अमोनियम नायट्रोमध्ये व१८० टन अन्हायटस अमोनियमध्ये करते. अमेरिकेच्या मध्यपश्चिम भागीतील शेतांना सतासाठी या रासायनिक उत्पादनाचा उपयोग होतो.

“को-ऑपरेटिव्ह फॉर्म केमिकल्स असोसिएशन” या सहकारी संघटनेने तें प्रचंड यंत्र उभारले आहे. त्या संघटनेत दोन सहकारी संस्थांचा समावेश होतो: कॅन्सर सिटी, मिसुरी, येथील “कॅन्सर मर्म को-ऑपरेटिव्ह असोसिएशन” आणि शिकागो, इलिनोय, येथील “सेंट्रल फॉर्मर्स फर्टिलायझर कंपनी”. अमेरिकेत शेतीच्या उपयोगाच्या वस्तु सरेदी करणाऱ्या ज्या मोठ्या सहकारी संस्था आहेत त्यांत “कॅन्सर मर्म को-ऑपरेटिव्ह असोसिएशन”चा चौथा नंबर लागतो. “सेंट्रल फॉर्मर्स फर्टिलायझर कंपनी” ही सहकारी संस्था १५ प्रादेशिक सहकारी मंडळांना सताचा पुरवठा करते, आणि तें सत शेतकरी-सभासदांना दिले जाते. या दोन मोठ्या सहकारी संस्थांकडे त्या यंत्राची मालकी असल्यामुळे यंत्र चालू ठेवण्यास पुरेशा प्रमाणांत रासायनिक सताचे उत्पादन विकले जाण्याची सात्री असते, आणि शेतकरी-सभासदांना पिकासाठी हवें तेवढे रासायनिक सत मिळू शकते.

“अमेरिकन नैशनल फूद्स, इंकॉपोरेटेड” ही अशी आणखी एक सहकारी संस्थांची संघटना आहे. त्या संघटनेते: फ्रेंच व भाज्या पिकविणाऱ्या २,००० स्थानिक सहकारी संस्था व कांहीं वैयक्तिक मळेवाले समाविष्ट आहेत. त्या संघटनेने

आपल्या कामाच्या सर्चासाठी कर्ज काढले होते. त्यापैकी १८ टके कर्जाची, म्हणजे ७ लक्ष डॉलरची या महिन्यांत फोड झाली. कोलंवस, ओहायो येथील “फार्म व्युरो इन्हु ब्रन्स कंपनीज” या आणखी एका सहकारी संस्थेने तें कर्ज दिले होते.

सनिज तेलाच्या विभागातील कांहीं शेतकऱ्यांनी आपआपल्या जमिनीतील पेट्रोलियम काढण्यासाठी एक सहकारी संस्था काढली. कॅन्सर सिटी, मिसुरी येथील “कॅन्सर मर्म को-ऑपरेटिव्ह असोसिएशन” या नांवाने ती संस्था आतां ओळखली जाते. ती संस्था आता सभासदांच्या मोटरगाड्यांसाठी, मालगाड्यांसाठी व ट्रॅकटरांसाठी तेल व पेट्रोलचा पुरवठा करते.

अमेरिकेतील शेतावर होणाऱ्या उत्पादनाची जी सहकारी विक्री होते तीत गवळयांचा भाग फार मोठा असतो. सुमारे २ अब्ज, २० कोटी डॉलर किंमतीच्या मालाची विक्री गवळी-वाढ्यातून होते. हे गवळी आतां एक फार मोठी सहकारी योजना हाती घेणार आहेत. ताज्या दुधाशिवाय इतर सर्व प्रकारच्या दुग्धजन्य पदार्थांची एकाच छापाने किरकोळ विक्री करण्यासाठी एक राष्ट्रव्यापी सहकारी संघटना स्थापन होणार आहे. त्या क्षेत्रातील मोठमोठ्या सहकारी संघटनांशी चढाओढ करण्या-इतकी ती कार्यक्षम असेल.

अमेरिकेतील शेतकऱ्यांच्या सहकारी संस्था अनेक वर्षे मोठ्या प्रमाणावर घंडा करित आहेत, आणि आतां त्यांचा व्याप वाढत आहे. १९५१-५२ या हंगामाच्या सालांत, हाती आलेल्या आंकड्यांप्रमाणे पहातां, त्यापैकी १०,१४३ सहकारी संस्थांनी सुमारे ९ अब्ज, ४० कोटी डॉलरचा घंडा केला. शेतावरील उत्पादित माल एकत्र करून विकणाऱ्या सहकारी मंडळांनी वरील रकमेपैकी ७ अब्ज, ४० कोटी डॉलरचा व्यवहार केला. सरेदीचा व्यवहार करणाऱ्या सहकारी संस्थांनी सभासदांसाठी १ अब्ज, ९० कोटी डॉलर किंमतीच्या वस्तु घेतल्या. उपयुक्त कार्ये करणाऱ्या सहकारी संस्थांनी (सर्वेस को-ऑपरेटिव्ह) ११ कोटी, ४० लक्ष डॉलर किंमतीची कार्ये केली.

अमेरिकेतील ग्रामीण लोकसंस्थेपैकी सुमारे ७० लक्ष लोक-संस्था कोणत्या तरी एक किंवा आधिक सहकारी संस्थांत सामील आहे. बाजारात पाठविल्या जाणाऱ्या शेतीच्या उत्पादनापैकी २० टके उत्पादनाचा सहकारी संस्थांशी संबंध असतो, असे अमेरिकन शेती सात्याचे मत आहे.

दुसऱ्या कांहीं सहकारी संस्था उत्पादनाचा सर्व कमी करण्याविषयी, दर ताशी दर माणशी उत्पादन वाढविण्याविषयी, पुरवड्याच्या वस्तूंच्या कमी किंमतीचा फायदा घेण्याविषयी व बाजारात चांगली किंमत मिळवू शकणाऱ्या विक्रीकौशल्याविषयी सूचना मागवू त्या सूचनाना बाक्षिसे देत आहेत.

शेतीच्या सहकारी मंडळांचे पुढारी असें संगतात की, शेतकऱ्या-उत्पादनाला सरकारी पाठिंचा मिळविण्याची जखरी राहू नये, हा या सर्व सहकारी उपक्रमांचा उद्देश आहे. संशोधन कार्याचा भार आजवर सरकार सोशीत आले आहे, पण तो भारहि. असेरीस शेतीच्या सहकारी संस्थांना उचलता येईल, असे या क्षेत्रातील जाणाऱ्या लोकांचे म्हणणे आहे.

अहमदाबादमधील गलिच्छ वस्त्या—अहमदाबाद शहरातील गलिच्छ वस्त्या सुधारण्यासाठी कॉर्पोरेशनने ७१ लाखावर रुपये सर्व घेणारी एक योजना तयार केली आहे. योजना पूर्ण करण्यासाठी मध्यवर्ती सरकारकडे आर्थिक मदत मागण्यात येणार आहे. अहमदाबादमधील ६० लोक एका सोल्यातून रहात आहेत.

वाढती लोकसंख्या व अन्नाची निर्भिति

सागर येथे नेशनल अँकेंडमी ऑफ सायन्सेस ऑफ इंडिया हा संस्थेचे अधिवेशन भरले होते. अधिवेशनासाठी आलेल्या शास्त्रज्ञांनी कांहीं विषयांवर सामान्य लोकांना समजण्यासारखी व्याख्याने दिली. युनिव्हर्सिटी कॉलेज ऑफ लंडनमधील वनस्पति-शास्त्राचे प्राध्यापक मि. डब्ल्यु. एच. पी. अस्तल हांनीं जगातील वाढती लोकसंख्या आणि अन्नाचे व कच्च्या मालाचे उत्पादन हा विषयावर भाषण केले. ते म्हणाले की, लोकसंख्येच्या वाढाचा वेग व अन्नाची निर्भिति हांची सांगड घालण्याचा प्रश्न हा आज महत्वाचा होऊन बसला आहे. चालू शतकाच्या अखेरीस जगाची लोकसंख्या ह्यांची आहे त्याच्यापेक्षा तुप्पट होईल असा अंदाज आहे, आणि तो आतां बहुतेकांना माहीत झालेला आहे. तथापि चालू शतकाच्या उरलेल्या ४५ वर्षात अन्नाची व कच्च्या मालाची निर्भिति दुपट्टीने वाढेल किंवा नाही ह्याविष्यांची मात्र शंका आहे. माझ्या मताप्रमाणे हा प्रश्न मूलतः वनस्पतिशास्त्रातील आहे. वनस्पतीची वाढ होणे कितपत शक्य आहे ह्या प्रश्नावर पाहिल्या प्रश्नाचे उत्तर अवलंबून आहे. कारण, अन्न काय अगर कच्चा माल काय, त्यांची निर्भित ही वनस्पतीजन्यच आहे. सूर्य-पासून पृथ्वीवर जो प्रकाश पडतो त्यांपैकी सुपरो १ हजारो इतकाच इस्सा प्रकाश वनस्पतीच्या रूपाने सांडविळा जातो असा अंदाज आहे. अर्थात वनस्पतीची वाढ करण्याचा प्रश्न सूर्याच्या प्रकाशापासून अधिक वनस्पती कशा तयार होतील अशा स्वरूपाचा होऊन बसतो. लोकसंख्येची वाढ व अन्नाची वाढ हांच्यातील व्यस्त प्रमाण शास्त्रीय शोधामुळे नाहीसे करता येईल, असा दावा करणाऱ्या पक्षाविरुद्ध हल्ली शास्त्रज्ञांचे इषारे देऊ लागले आहेत.

लोकशाहीसंवर्धी वाहमयाचे प्रदर्शन—अहमदाबाद येथील लेस्की इन्स्टिट्यूट ऑफ पोलिटिकल सायन्स हा संस्थेने पार्लीमेंटरी पद्धतीच्या लोकशाही संवर्धीच्या वाहमयाचे प्रदर्शन मरविले होते. प्रदर्शनात हा विषयावरील पुस्तके व इतर वाहमय मांडण्यांत आले होते. विटनचे मजूर पुढारी मि. अंटली हांच्याकडून सदिच्छेचा संदेश आला होता.

मंगोलिअन-इंग्लिश शब्दकोष—मंगोलिअन-इंग्लिश भाषेचा पहिला शब्दकोष स्टॉकहोम येथे लक्करच प्रसिद्ध करण्यात येणार आहे. हा शब्दकोष एका स्वीडिश मिशनन्याने तयार केला असून त्यांत १८,३०० शब्द आहेत. शब्दकोष तयार करण्यासाठी ग्रंथकाराला ५० वर्षे मंगोलिअंत काढावी लागली.

नवीन रेल्वे-रस्त्याची मागणी—नैऋत्य राजस्थान आणि गुजरात हांना जोडणाऱ्या रेल्वे-रस्त्याची मागणी राजस्थान मधील लोकांकडून मध्यवर्ती सरकारकडे करण्यात येत आहे. हा संकलिप रेल्वे-रस्ता गुजरायेमधील भिटडीपासून राजस्थानमधील राणीवाढा येथपर्यंत करण्यात यावा असे लोकांचे म्हणणे आहे.

भारताची इंडोनेशिआला निर्यात वाढणार—जपानने इंडोनेशिआला निर्यात होणाऱ्या कापडावर नियंत्रण घातल्यामुळे भारतीय कापडाची त्या देशाला होणारी कापडाची निर्यात वाढण्याचा संभव आहे, असे समजते. इंडोनेशिआ आयात करीत असलेल्या कापडापैकी ५० टक्के कापड जपानचे असे व ३० टक्के भारतीय असे.

दी भारत इंडस्ट्रिअल वैक लिमिटेड

हेड ऑफिस : पुणे शहर

शाखा :—पुणे लष्कर, बारामती, लोणावळा,
श्रीरामपूर (बेलापूर रोड), ओळम (जि. नाशिक)
सोपोली (जि. कुलाबा)

श्री. कौ. पां. जोशी |
श्री. ह. ब. गिरमे
(अध्यक्ष) |
(उपाध्यक्ष)

अधिकृत मांडवल रु. १५,४३,८१०

विक्री झालेले मांडवल रु. ७,९३,८१०

वसूल मांडवल रु. ४,००,०००

रिझर्व्ह फंड व

इतर रिझर्व्ह रु. १,००,०००

एकूण खेळतें भांडवल ६० लाखांचे वर

बंकेचे नवीन इमारतीत माफक भाड्यात सेफ
डिपोजिट लॉकर्सची सोय केला आहे.

सर्व प्रकारचे बॉकिंगचे व्यवहार केले जातात.

श्री. रा. बा. साक्षेकर }
B. A., LL.B. } मैनेजिंग डायरेक्टर.
श्री. नी. ना. क्षीरसागर }

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव वैक लि.

— पुणे शहर —

लक्ष्मी रोड

पोस्ट बॉक्स नं. ५११] [डेलिफोन नं. २४८६

भोर, पोड व बदगाव (मावळ) येथे येकीने आणल्या नवीन शास्त्र-क्षेत्राचा उपहाल्या आहेत. येथे व इतर शास्त्रातील सर्व प्रकारचे बैंकिंगचे व्यवहार व सहकारी सोसायट्यांना शेतीसाठी कर्जे देणे, सोने-चांदीचे तारणावर कर्जे देणे, घोरे व्यवहार सुरक्षा केले आहेत.

चालू सेंट्रल डेवी श्वीकारस्था जातात.

अेक ते दहा वर्षे मुश्तीच्या डेवीहि श्वीकारस्था जातात.

१ वर्ष २ टक्के, २ वर्ष ३॥ टक्के, ५ वर्ष ३ टक्के, ७ वर्ष ३॥ टक्के, १० वर्ष ४ टक्के. याशिवाय रुपये ३५,००० अगर पुढील रकमा ३ ते ५ माझीने मुदतीने घेण्यात येतात.

दराखदल समक्ष घौकशी करावी.

परिलक्षणांनी सर्व व्यवहार पुणे येथे मुरुख कधेरीत व इतर शास्त्र-नव्ये होत असून त्यांसेवीज पुणे येथे सेफ डिपोजिट बॉल्टसू व सेफ कस्टडीची सोय आहे. त्याचा कायदा सातेदारांनी घ्यावा.

जास्त माझीनीसाठी लिहा अगर समक्ष भेटा.

सो. वि. रबडे,
मैनेजिंग डायरेक्टर.